UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

IX. De Mutuis petitionibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62953

Visual Library

DE MVTVIS PETITIONIBVS.
TITVLVS IX.

Si reus conventus nolit, vel non poſſit excipere, ſi habeat unde actorem reconveniat, poterit illum reconvenire. h.d.

IGitur oblato ab actore libello, ſi reus conventus nulla ſit exceptione munitus, quæ vel judicium differat, vel litis ingreſſum impediat, mutuis petitionibus adverſarium ſuum fatigare poterit: & agentem coram eodem judice, antequam litem conteſtetur, reum conſtituere. Cujus enim quis *a* in agendo obſervat arbitrium, eundem habere contra ſe judicem in eodem negotio dedignari non debet. Propoſita ergo actoris intentione & reſponſione facta ſuper quæſtionibus rei monitione præmiſſa, incontinenti actor reſpondere compellendus erit, ut viciſſim poſtea rationes partium judex audiens, concordia, vel judicio utriuſque negotium terminet.

Etiam coram judice delegato poteſt reus actorem reconvenire. h.d.

NEc ſolùm coram Ordinario reconventio talis ſibi locum vendicat, verùm *b* etiam coram delegato: unde niſi reus literas impetrare maluerit, actorem ſibi obnoxium eodem durante judicio coram datis judicibus reconvenire poterit.

Actoris & rei reconvenientis æqualis debet eſſe conditio in judicio. h.d.

VTriuſque autem, tam actoris, quàm rei reconvenientis æqua debet eſſe conditio: unde *c* cùm cauſa appellatione remota committitur, ſi reus actorem reconvenerit, uno eodemque jure circa appellationis remedium uterque cenſendus erit.

Coram arbitris non habet locum reconventio. h.d.

DE arbitris dubitari poterit, an coram eis reconventioni locus eſſe poſſit *d*? & cùm arbitri judicare non poſſint, niſi de his tantùm, ſuper quibus in eos compromiſſum fuit, reſponſum eſt, coram eis reconventionem locum habere non poſſe.

Reus conventus coram judice laico, non poteſt reconvenire actorem ſuper cauſa ſpirituali. h.d.

INterdum etiam accidit, ut nec coram ordinario, nec coram delegato judice reo actorem reconvenire ſit poteſtas, utputà ſi coram judice laico conventus, actorem ſuper cauſa juris patronatus, decimarum, matrimonii, aut alia ſpirituali reconvenire velit.

Excommunicatus non poteſt reconvenire. h.d.

IDem *e* juris eſt, ſi conventus excommunicationis vinculo innodatus exiſtat. Huic enim, licet alioqui excipiendi facultas minimè ſit interdicta, actorem tamen reconvenire non conceditur, ne quod (ut ſuprà diximus) in defenſionis remedium ſuſtinetur, ad impugnationis materiam extendatur.

Super cauſa criminali non admittitur reconventio: idem in cauſa depoſiti. h.d.

ILlis quoque, qui coram judice criminaliter conventi fuerint *f*, vel ſuper depoſito, niſi ſe priùs innocentes probaverint, & depoſitum reſtituerint, alios criminandi, vel conveniendi licentia non conceditur.

DE RESTITVTIONE SPOLIATORUM.
TITVLVS X.

Intentans ſpolia non poteſt reconveniri, niſi ſuper cauſa ſpolii. h.d.

IS quoque, qui ſe quibuſdam rebus, aut juribus ſpoliatum conqueritur, ab adverſario ſuo reconveniri non poterit: nam ſuper ſpoliatione conventus, ad verſus reſtitutionem petentem non eſt, niſi ſuper quæſtione ſpolii, audiendus. Reſtitutionis enim petitio in hoc privilegiata eſſe noſcitur, ut ipſam intentans, non cogatur ante reſtitutionem ſpoliatoribus reſpondere. Vnde *a* cùm quis ſe de beneficii poſſeſſione violenter ejectum apud judicem conqueritur, ſi adverſarius eundem non Canonicè dicat inſtitutum, de violenta priùs ejectione, quàm de Canonica inſtitutione cognoſcendum erit.

Spoliatus eſt ante omnia, & quoad omnia, reſtituendus. h.d.

SEd etſi ſpoliatus non primus coram judice ſuper ſpolio ſibi illato conſiſtat, ſed criminali judicio ab adverſario laceſſitus ſpoliationis cauſam proponat, ita demum ſuper petitione judex procedere poterit, ſi priùs reſtitui ſpoliatum ſua ſententia juſſerit. omnes enim leges tam Eccleſiaſticæ, quàm ſeculares ante omnia cuncta ſpoliatis, vel ejectis redintegranda *b*, & damna ſarcienda eſſe præcipiunt: fructus *c* quoque non tantùm à violento poſſeſſore perceptos, ſed etiam qui à veteri poſſeſſore percipi veriſimiliter potuiſſent, reſtituendi erunt: nec reſtitutionis ſolùm ſententia ſufficiet, niſi re ipſa omnia judicis officio reſtituantur, ita ut ejectus, vel ſpoliatus etiam naturalem poſſeſſionem recipiat, cunctaque, quæ ſibi oblata fuerint, eodem, unde ſurrepta fuerunt, revocentur.

Quæſtio ſpolii per modum reconventionis propoſita non impedit proceſſum ſuper alia cauſa civiliter inſtitutum. h.d.

QVod ſi civiliter conventus adverſario ſpolii quæſtionem regerat, cùm mutuæ tunc intelligantur petitiones in idem judicium deductæ, viciſſimque tractatæ, unica ſimul erunt ſententia terminandæ.

Cum ſpolium proponitur in modum exceptionis, nulla fertur reſtitutionis ſententia: ſed quamdiu non fuerit reus reſtitutus, non eſt cogendus actori reſpondere. h.d.

SEd hæc quidem obtinent, cùm in modum actionis ſpolii quæſtio proponitur: ſed ſi circa litis conteſtationem de ſpolio quis excipiendum duxerit, ſuper ipſa quidem exceptione probationes primitùs recipiendæ erunt: ea tamen legitimè probata, nulla reſtitutionis erit ferenda ſententia, ſed tamdiu ſpoliatori ſuper petitionibus ſuis reſpondere cogendus non erit *d*, donec ab ipſo reſtitutus fuerit. Quemadmodum enim, ſi in modum exceptionis aliquod crimen teſti objicitur *e* ut à teſtimonio repellatur, etſi crimen contra eum civiliter probatum fuerit, ſibi pœna non infligitur ordinaria, ſed ejus duntaxat teſtimonio non creditur: ſic ſpoliatione in modum exceptionis tantùm probata, reſtitutionis ſententia minimè ferenda erit.

Tribus caſibus privatus à judice dicitur ſpoliatus, ſi non ſervavit juris ordinem, ſi nulliter pronunciavit, ſi erat judex incompetens. h.d.

SPoliatus autem non ſolùm is intelligitur, qui à privato quocunque homine rerum quarundam poſſeſſione indebitè privatus fuit: ſed etiam *f* ille, quem judex ipſe juris ordine prætermiſſo, beneficio, vel aliis rebus carere coëgit: vel is, qui licet juris quidem ordinem ſervaverit, ſpoliati tamen, & de facto damnati judex erat incompetens: vel, ſi judex ſit competens, circa privationem tamen nulliter pronunciavit.

Spoliaſſe & is intelligitur, qui mandavit ſpoliari, aut ſpolium ſuo nomine factum ratum habuit, vel ſpoliatori ſucceſſit in vitium. h.d.

IS quoque ſpoliaſſe intelligitur, qui licet ipſe non ſpoliaverit, per alium tamen ſpoliari mandaverit *g*, aut ſpolium ſuo patratum nomine ratum habuerit: unde & is reſtitutioni obligabitur, quemadmodum *h* & ille, qui rem indebitè occupatam, ſcienter recipiendo ſpolia-

a *Can.1.§.cujus.2.q.8.* b *C.diſpendia.de reſcr.in 6.* c *C.fi.ext.de mut.pet.* d *C.cùm dilectus.ext.de arb.* e *C.cùm inter.in fin.ext.de excep.* f *C.1.& 2.3.q.11.*

a *C.in literis tuis.ex.eo.tt.* b *C.redintegranda.3.q.1.* c *Ca.gravis.ext.eo.tt.* d *C.fi.ext.de ord.cogn.* e *Ca.1.ext.de except.* f *C.conquerente.ext.eod.tt.* g *Can.notum.ubi gl.12.q.1.& ca.cùm ad ſecundum.in fi.ubi gl.ex.eo.* h *C.ſæpè contingit.ext.eod.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN